

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

FEBRER 2017 Nº 88

EDITORIAL

Ja hem deixat enrere l'any 2016 i amb ell tot un seguit d'activitats, perquè tingueu una idea del que això representa, us diré que durant tot l'any hi vam participar 93 socis, alguns d'ells van venir per primera vegada i, després de veure el tarannà de la gent d'AMAC, es van associar.

M'han sorprès varies coses: una, són els 16.677 quilòmetres que hem fet entre tots, només comptant les sortides oficials de l'associació, organitzades, com sabeu, totes elles pels socis. Perquè us feu una idea, el diàmetre de la terra és de 12.757 quilòmetres, vol dir que hem fet la volta a la terra amb escreix!

Una altra cosa que sorprèn és el tema econòmic: tirant pel baix, i comptant que s'han utilitzat 41 dies per fer les sortides programades a un cost d'uns 75€ per dia i persona - aquí entra tot: combustible, autopistes, restauració, "cervesetes", compra de material, etc. - això vol dir que hem fet un moviment de quasi 100.000 € entre tots.

Pel que fa a l'any 2017, tenim organitzades 13 sortides que aniran des d'un dia als nou dies de les vacances d'estiu. Una fita important que volem assolir és l'organització de la segona Equitrobada, per això ja tenim treballant a un grup de socis voluntaris que, de ben segur, faran que tot estigui a punt per la data assenyalada.

També està previst fer algunes activitats de formació com cursos de GPS, ferratge d'emergència, guarnicioneria i intentarem fer alguns exàmens de Galop 3.

Davant d'aquest ventall d'activitats, quedar clar que la nostra associació està en plena forma i més viva que mai.

Aprofito per animar-vos a participar, com més serem, més riurem.

Salut companys..

JOAN MARTÍ POZZI
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2017

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Febrer	18 i 19	Tàrrega	Toni Badia
Març	18 i 19	El Montseny	Joan Munts
Abril/maig	29,30 i 1	Cavall de Ferro (Serra d'Oden)	AMAC
Maig	13 i 14	Sortida Autonomia	AMAC
Maig	27 i 28	L'Ànoia	Lluís Sagristà
Juny	10 i 11	Sortida Autonomia	AMAC
Juliol	8 i 9	Centelles	Santi Mas
Agost	1a Set.	Vacances d'estiu	AMAC
Setembre	2 i 3	Sortida Autonomia	AMAC
Setembre	23 i 24	Fonollet	Socis Casserres
Octubre	12 al 15	EQUITROBADA	AMAC
Novembre	11 i 12	Vallés Oriental	Maite Puig/Jaume Cruselles
Novembre	25	Assemblea General	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

Olesa de Bonesvalls

Qui diu que no és passió? La primera sortida de l'any tot un èxit!

Suposo que tothom està al cas, però pels despistats o els novells en aquest món de rutes, l'AMAC és l'Associació de Marxes a Cavall de Catalunya ... això és el concepte "formal" però, de fet, la realitat és que és un puzzle encantador de persones, de totes les edats, que ens trobem per passar una bona estona junts i amb els nostres cavalls.

Estiraments abans de començar la ruta

Aquesta vegada la ruta era a Olesa de Bonesvalls, un municipi de la comarca de l'Alt Penedès situat en ple massís del Garraf, entre les muntanyes Bernat (606 m) i Montau (653 m), a l'est, i el port de muntanya d'Estrelles i la serra de Rius i l'inici de la depressió del Penedès, a l'oest i que limita amb les comarques del Garraf i el Baix Llobregat.

Ben d'hora pel matí...mitjons, samarreta tèrmica, polar...un altre polar...uns altres mitjons .. capelina....remolc i apa...cap allà que anem, cadascú d'un lloc més a prop o més lluny, però tots amb les mateixes ganes de trobar-nos...

Semblava que ho teníem tot "en contra": previsió de pluges, fred i fins i tot vent..., però, com passa en els moments especials, al final van ser quatre gotes i una ruta genial de 20 km i de dificultat baixa. Això va facilitar que tinguéssim la sort de que poguessin participar genets de toototes les edats, el nostre Junior, el Juanjo petit, que uns dies abans feia 9 anys i els veterans de sempre, que tinc prohibit dir l'edat...

Aquesta vegada, 30 genets, amb cavalls de totes mides i colors fent un arc de Sant Martí al llarg del camí...i és que al final tots vam fer ús de la capelina, ni que fos per una estona...30 històries personals que, fent forat a la rutina diària i a les obligacions, compartíem rialles i converses durant unes 4 hores. A ritme tranquil, amb alguna escapada improvisada i gaudint d'un paisatge diferent del que tots tenim a casa. I és que és això que és bonic també d'aquestes sortides, que pots conèixer altres llocs i veure paisatges ben diferents del que tenim tots a prop...i, per des-

comptat, amb el luxe de tenir com a guia un amic de l'AMAC que coneix la ruta i facilita que tot surti rodó. La prova: cada cop som més els que ens apuntem, de fet per dinar vam ser 44 persones i teníem 2 convidats no socis, animats a participar a l'activitat.

Tots tenim en comú les ganes de compartir estones amb el cavall i els companys i, per cert, no és fàcil que un passeig així de multitudinari surti tant bé, però la sort és que sempre està súper organitzat i som tots tan endreçats...que dóna gust!

Arribem i bon cafè, pastetes i a muntar cavalls....de tornada, un àpat súper en companyia dels que ens esperaven i en acabat...tornem-hi...puja remolc, prepara coses i cap a casa amb el somriure posat i ganes de fer-ne la següent...qui diu que això no és passió?? **Marijo**

La nova cantera

EQUITROBADA 2017

Dies 13, 14 i 15 d'octubre

A LA WEB DE L'AJUNTAMENT DIU:

Alpens està situat al nord oest de la comarca d'Osona, al Lluçanès, limitant amb el Ripollès pel municipi de les Llosses i al Berguedà per Borredà.

Té una extensió de 13,82 km quadrats i està a 855 metres d'altitud, és muntanyós i s'hi troben les capçaleres de les rieres Lluçanesa, Gavarresa i de Sora. El 2013 la població és de 304 habitants.

El clima continental condiciona uns boscos formats majoritàriament per pi roig, roure, alzines, faig,... amb un sotabosc format principalment per boix, ginebró i arç. Hi trobem també gran varietat de plantes curatives i aromàtiques (farigola, espígol, romaní,...) i una àmplia varietat de bolets comestibles.

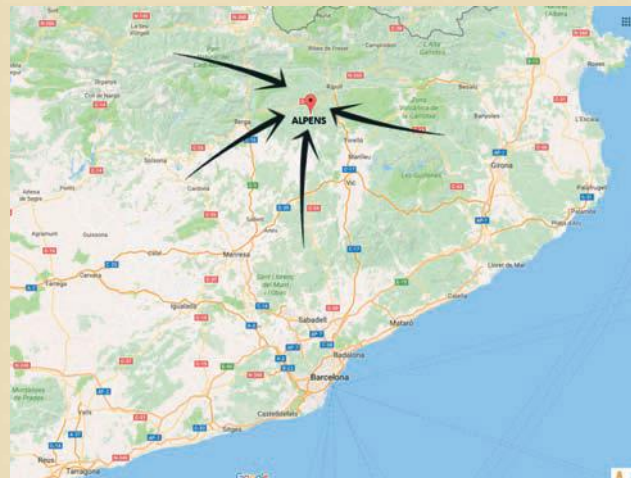
Alpens és el municipi que acollirà l' **EQUITROBADA 2017**

L' Ajuntament i la gent del poble ens han obert les portes de casa seva perquè tots els que vulguin participar a l'EQUITROBADA el coneguin: la seva història, les seves costums i la seva manera de viure. Durant el cap de setmana es programaran una sèrie d'activitats enfocades en aquest sentit, tant per a la gent del poble com per als visitants, i tot dins una atmosfera on el cavall tindrà un paper destacat.

I COM ANEM A ALPENS?

Quin pot ser el mitjà de transport més adient en un entorn rural, on passen les principals vies de transhumància? **Doncs a cavall!!** Les rutes d'accés i la durada són lliures, cada participant pot triar el camí que més li agradi, així com els dies que vol trigar per fer aquest viatge. Pot fer el viatge sol o acompanyat, menjant en restaurant i dormint en hotels o menjar de fogonet i dormir en acampada. Hi ha total llibertat!! Sols hi ha una condició: Els participants de l'Equitrobada han de recórrer, com a mínim, **2 jornades a cavall**, cosa que comporta una pernoctació pel mig abans d'arribar a Alpens.

Per facilitar l'accés a les persones que ho desitgin, l'organització prepara 4 rutes d'accés per a tots els que vulguin anar en grup i no tenir-se que preocupar de res, tret del seu cavall i d'ell mateix.

Aquestes rutes encara no estan preparades, però més o menys seran les següents:

Ruta A des de la Cerdanya, Ruta B des d'Osona, Ruta C des del Vallès i Ruta D des de Ponent, cadascuna amb la intenció d'anar sumant tota la gent que trobin pel camí.

El participants han d'arribar a Alpens la tarda del divendres dia 13 d'octubre, on després de deixar el cavall al paddok amb menjar i aigua i d'apostar-se en el seu allotjament, es farà el sopar de benvinguda per començar un cap de setmana inoblidable.

En els propers números de la revista us anirem informant de les novetats !!!

Aneu-vos preparant que us hi esperem a tots, a vosaltres i als vostres amics.!!! **Joan Pi**

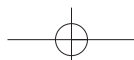

foto: www.dalpens.com

PREGUNTES QUE VOLDRIES QUE ET FESSIN AL VOLTANT DEL MÓN DEL CAVALL

Entrevista a Miquel Aixalà

Miquel Aixalà, Torroja del Priorat, pagès de professió i vocació. Avui porta el seu celler i les terres, demà recórrer a cavall el Priorat, sol o acompanyat. Soci d'AMAC des dels inicis.

1 QUÈ HAS TROBAT EN L'AMAC ?
 Doncs per començar et diria que m'ha donat la possibilitat de fer rutes que sense l'AMAC, possiblement, sol no les hagués fet. M'ha fet conèixer gent d'altres àmbits i això és positiu, interessant i enriquidor.

2 QUÈ CREUS QUE, COM A PAGÈS, POTS APORTAR ?
 Del meu entorn, no conec masses pagesos que muntin a cavall, llavors, crec que poc podem aportar a l'associació.

3 COM ÉS LA MUNTA DE PAGÈS?
 La meua manera de començar a muntar va ser de petit. Muntava matxos i mules, després em vaig comprar un cavall i el muntava, com també ho feia amb els cavalls dels meus amics quan tenia l'oportunitat. La meua primera i principal prioritat era no caure i, com cada cavall era diferent, vaig anar adquirint experiències i recursos. És una munta autodidacta, que vas aprenent juntament amb el cavall.

4 COM TROBES QUE SÓN ELS SERVEIS ?
 Actualment els serveis (veterinaris, ferradors, pinsos, etc..) són més nombrosos, més propers i de qualitat. Ja ens arriben totes les novetats del món hípic amb els mitjans d'informació i això ens permet estar ben servits.

5 COM US AJUDA L'ADMINISTRACIÓ ?
 L'administració vol fer-ho tot tan perfecte que les mateixes ganes de perfeccionar-ho i controlar-ho, acaben per complicar-ho tot més.

MIQUEL AIXALÀ

6 HI HA UN VOCABULARI DEL PAGÈS ?
 Entre el pagès i els animals, els vocabularis eren molt clars i pràctics: paraules curtes i concretes. El to que utilitzaven era molt important. La convivència del dia a dia entre els pagesos i les seves bèsties era quotidiana i natural, cadascú al seu lloc. Ara els animals s'han convertit en mascotes i sembla que els papers de cadascú s'hagin barrejat: les mascotes han perdut la seva identitat i nosaltres el nostre lloc. Tinc un record que mostra el que acabo de dir: Era a l'hort i el meu veí em va dir: I junts vam pujar i quan érem a prop de casa seva, i que hi havia una forta pujada, el veí va baixar i jo vaig seguir dalt del carro. El vell de la casa va sortir i, en veurem, em digué: "Noi, noi, deus estar molt cansat, que el matxo t'ha de pujar fins a casa " Jo deuria tenir uns 12 o 13 anys

NOTES

ASSEMBLEA 2016

Com ja sabeu, el passat novembre va tenir lloc l'Assemblea General de la nostra associació, on s'informa de tots els temes referents a l'AMAC i on també es fan públics el nom dels mereixedors de les insígnies, els trofeus especials i plaques d'agraïment i, naturalment, els guanyadors del concurs més esperat: "Qui ha fet més quilòmetres durant l'any?", tant en la modalitat genet/amazona com cavall/egua.

■ **Més quilòmetres recorreguts - GENETS/AMAZONES**

1er. Rosa Martí 666 km
 2on. (ex aequo) Magí Rovira 666 km
 3er. Juan José Casado 582 km

■ **Insígnies de Bronze:**

Josep Ma. Torres
 Francesc Rabat Bedós

■ **Més quilòmetres recorreguts - CAVALLS/EGÜES**

1r. Tothem 685 km
 2on.- Gala 666 km
 3er.- Gorrión 603 km

■ **Trofeu "Octavi Soldevila": Àlex Alom**

■ **Placa agraïment: Fernando Vizcaíno**

A totes i tots, moltes felicitats !!!

ACTIVITATS DEL MEDITERRANI A L'ATLÀNTIC DOS MARS

Quan l'Àlex em va comentar la seva idea de fer una ruta d'autonomia començant al Mediterrani, travessant França pel Sud i arribant a l'Atlàntic, aviat va aconseguir la meva atenció.

(RUTA DE LLARGA DURADA EN EL TEMPS I L'ESPAI: 30 DIES, 800 KILÒMETRES)

Una ruta així, reuneix elements força atractius: fer-la en un país diferent, tot i que més proper que moltes regions veïnes; la durada en dies per assolir una gran quantitat de quilòmetres recorreguts; fer-lo en una època de l'any amb una temperatura ni molt càlida ni molt freda; la geografia variada; els paisatges; gent amb costums diferents, etc.

Quan decideixes fer una ruta com aquesta amb el teu cavall, evidentment necessites calcular un munt de coses. El més difícil, és aconseguir el menjar. La ració de pinso diari es necessària per mantenir-lo en forma durant tot el recorregut.

En fer la ruta de 400 km per Almeria i Málaga, el mes de maig, vàrem situar civada, el dia abans, en diferents llocs per tenir una autonomia de 3-4 dies, el que va suposar haver de fer més de 600 km amb el cotxe.

L'Àlex és una persona força més previsor que jo, això és conseqüència d'haver estat molts anys fent escalada en alta muntanya, on és necessari dur al damunt menjar per molts dies, doncs cal fer: una aproximació, al cim i després la tornada. I allà dalt no hi ha comerços ni restaurants, si no és que trobes un refugi ben guardat.

Al cavall, la cosa varia. És suficient dur al damunt aliment per a tres o quatre dies, doncs sempre vas trobant on reaprovisionar-te. Les poblacions importants franceses, tenen els anomenats Punts Verds, superfícies comercials, on trobes pinso de tot tipus, a més de productes típics de la zona i, una variada oferta de tot el necessari.

Normalment compràvem un sac de 20-25 kg de civada. Degudament repartida i carregada, un cop remullada i distribuïda matí i tarda, atenia perfectament les necessitats de les nostres muntures.

Pel que fa a l'autonomia també existeixen diferents modalitats, que depenen molt del pressupost de cadascú. Nosaltres hem

seguit la del low-cost, que implica un major grau d'aventura, d'ingeni i d'improvisació; i moltes vegades, patir incomoditats i certes penúries.

LA RUTA

Un cop aclarit que ho faríem d'una tirada, calia triar la ruta. A cavall, evidentment, és molt més divertit fer corriols i trepitjar poc quitrà. Cal conèixer la zona i dissenyar un bon recorregut. Aquest va ser un dels motius de la creació de l'AMAC: cada un dels socis conèix el seu terreny i els camins més agradables i ho pot compartir amb els demés.

Quan vas a un lloc desconegut, cal reunir informació. Un dels meus sistemes preferits és aconseguir tracks a Wikiloc, i principalment de GR. Aquests han estat provats per excursionistes majoritàriament a peu o btt (pocs a cavall), mantinguts més o

menys correctament i penjats a la plana web moltes vegades amb aclariments que ajuden a veure si és possible fer-los també a cavall. El seu traçat sol ésser aeri amb excel.lents vistes, a través de camins molt antics de comunicació entre pobles o llocs, d'abast, usats com a pasos de ramaderia, contraband, fugides, persecucions...; que els dona, tot i la seva dificultat, un caire històric, misteriós, llegendari i també molta bellesa i encant.

Concretament per aquesta aventura, vàrem escollir com a punt de sortida, Leucate, a prop de Perpinyà i fàcil d'arribar-hi per autopista. Fent els primers 10 km per la platja fins a Port la Nouvelle. Allà comença el GR367 del Sentier Cathare fins a Foix, de 250 km. Continuaríem per una via verda de 42 km fins a Saint Giron i allà agafaríem el GR78 Chemin Saint Jacques, via del Piemont, procedent d'Arles i que empalma a Roncesvalles amb el "camino" francès. Abans però, el deixariem per no haver de tocar els Pirineus i buscaríem camins més planers fins a Biarritz. Ho vàrem fer en 30 dies, del 12 de setembre al 11 d'octubre, amb un total de 791 km de recorregut i només aturant-nos, el segon dia per la pluja, i el novè a Foix, per descansar i ferrar. És a dir, 28 dies efectius de ruta, a un promig de 28,25 km/dia.

ELS CAVALLS

La Ginesta i l'Stamper es van avenir molt des del primer dia, a part del seu bon caràcter, ja es coneixien d'altres excursions. Van gaudir de força herba sobretot a partir de l'entrada a l'Ariège.

El que va fer que tornessin fins i tot més grassos que quan vàrem començar. Tot al contrari de quan vàrem estar per Andalusia, que, encara que fós ja ben entrada la primavera, la sequera era, i és, allà, una característica del terreny.

Malgrat haver sortit ben ferrats, vàrem decidir ferrar-los de nou a Foix, aprofitant el dia de descans.

A la Ginesta, encara tres vegades més al peu dret, doncs l'anava arrossegant i desgastava el ferro exageradament. No estava encara del tot recuperada d'una lesió que va patir en una de les seves últimes excursions.

A part d'això, varen aguantar perfectament els molts dies, quilòmetres i els quilos de pes que duïen al damunt. Es tracta d'un dels problemes de les rutes d'autonomia. Al pes del genet, cal afegir uns 40kg més de la sella, el menjar i la resta de l'equip necessari. Cada dia, en finalitzar la ruta, comprovàvem el seu estat general i sobretot del dors.

LES ETAPES

Han estat força variades a mida que anàvem progressant sempre cap a l'oest. El primer dia de platja, a la zona del Golf de Lleó, on sempre hi bufa el vent, es practica tot el que comença perwind. El més espectacular són els patins a vela per la sorra. Els més de 10km de llargada i vora 1km d'amplada, força compactada, fa que puguin agafar velocitats considerables. Els cavalls es van espantar una mica en veure aquelles andròmines passant-los tan a prop.

A Port la Nouvelle comença el Sentier Cathare. Anem agafant alçada i gaudint d'unes magnífiques vistes del Mediterrani, que deixarem aviat enrera endinsant-nos en un paisatge idèntic al que tenim al Garraf i al Penedès, amb vinyes, ametllers i oliveres. Ens trobem en plena època de verema en aquesta zona anomenada Les Corbières, entre l'Aude i el Rosselló.

Comencem fort i ja fem 40 km el primer dia. La meteo local anuncia pluja i tormentes per aquest vespre i l'endemà, per la qual cosa decidim trobar un lloc protegit, un magatzem on guarden els tractors d'una finca vitivinícola. Mandourelle s'anomena i és productora de bons vins que tenim l'oportunitat de provar i gaudir els propers dies, doncs ens han obsequiat amb un packde tres

litres d'un negre correctíssim.

Seguim l'endemà passat, doncs la pluja l'han sofert només els pobres cavalls. Hem conegut la història de la propietat de mà d'alguna de les persones que hi treballen i comencem a practicar ja intensament l'idioma dels nostres veïns.

Continuem uns dies més per la ruta Cathare que s'ajunta amb el camí dels Bons Homes que vé de Berga, ja a prop de Montsegur. Aquí hi varen morir 200 càtars, cremats vius, a mans dels soldats croats del Papa i de l'exèrcit de Lluís IX el 1244, per no voler abjurar de les seves creences, després de molts dies de setge. Va significar la fi del catarisme i molts varen fugir cap a Catalunya. Arrel d'això s'han creat llegendes com la del Sant Grial: es diu que el varen tenir aquí amagat. Pel camí, anem veient les restes dels castells situats en promontoris connectats visualment: Quérigut, Puilaurens...

La notícia de la caiguda de la Mery ens va enganxar pel camí, i el seu estat ens va deixar força preocupats durant els propers dies. Sabíem que ella és molt forta i valenta en tots els sentits, i se'n sortiria, però els informes mèdics eren força negatius.

Aquesta primera part fins a Foix és bastant tècnica per als cavalls, pels importants desnivells i el terra amb molta pedra, però amb corriols molt macos i un paisatge on els verds anaven canviant a mida que entràvem ràpidament a la tardor.

Han estat vuit dies fets a bon promig, els cavalls s'han habituat totalment a la marxa i nosaltres immersos ja en aquesta part de França, una mica abandonada per l'Administració central i ens sembla en molts aspectes com un retorn als anys 70-80. Moltes cases velles i en venda als petits pobles, sense comerços ni bars ni restaurants, amb un parc automobilístic on circulen molts Peugeot 205, els entranyables Citroen 2cv i els incombustibles Renault 4L. Foix ja és una població important, ben comunicada, amb tots els serveis. Continuem fins a Saint Giron per una via verda de més de 40 km. A partir d'aquí, ja seguint el camí del Piemont de Santiago (aquí Saint Jacques). A mida que anem entrant a l'Aquitània, passat el Santuari de Lourdes, de visita obligada, les cases ja es veuen més arreglades i cuidades, i els cotxes són molt més nous.

Aquest GR78. l'hem anat seguint bastant, tot i que també hem anat retallant-lo. És més planer, doncs aquesta part del prepirineu està a una alçada inferior i les valls tenen molt més amplada. Els corriols alternen amb pistes de terra, però també una bonapart va per carreteres secundàries quitanades, que desgasten molt el calçat dels nostres cavalls.

Passada la població d'Hôpital-Saint-Blaise, deixem aquest camí que segueix al sud per travessar els Pirineus i creuar la frontera espanyola. Nosaltres seguim en direcció oest, arribant al nostre destí, Biarritz en cinc dies més de ruta.

LES EXPERIÈNCIES

Aquí sí que podríem escriure un llibre sencer, però no és de moment l'objectiu. Una experiència com la de viatjar sigui amb el mitjà que sigui, té una part fonamental i que és la companyia. L'equip, el recorregut, la manera de fer-ho...són modificables i millorables, però les persones som com som, amb les nostres virtuts i misèries i amb els nostres egos.

Amb l'Àlex, ja hem fet molts quilòmetres junts i com és normal tenim diferències en la manera de veure i entendre les coses. Un i l'altre hem hagut d'anar cedint a vegades i imposant en d'altres, el nostre criteri. Com que en les coses més importants hem estat d'acord, coincidim tots dos en que l'experiència ha estat clarament positiva, i la convivència en el dia a dia, força enriquidora. Hem conegut moltes persones i històries curioses, també llocs molt interessants. Hem fet moltíssimes fotos, que no podem

ensenyar, per no avorrir a les persones que ens són properes i que només ens interessin a nosaltres, per reviuir els moments viscuts.

En arribar a Biarritz, jo em vaig quedar amb els cavalls i l'Àlex va anar amb tren, a recollir el seu cotxe i el remolc i tornar a recollir-nos. Un bon enrenou, ja que va haver de fer tres transbordaments i travessar França dues vegades.

El fet d'escollir aquesta manera de viatjar a cavall, implica una bona dosis d'aventura per poder atendre les necessitats del dia a dia. Exigeix moltes vegades la col.laboració o ajuda, sovint desinteressada, de tercers. En aquest viatge també hem d'agrair molt. Som uns afortunats. Ara només ens queda pensar en la propera.

**Àlex Alom i Ramon Saumell, socis de l'AMAC,
amb la Ginesta i l'Stamper
(Platja de Biarritz, oceà Atlàntic, 12-10-2016)**

REQUISITS PER VIATJAR AMB EL NOSTRE CAVALL A FRANÇA:

- ▶ Passar per la Delegació del DARP corresponent, amb el document de propietat del cavall (passaport, targeta sanitària o LIC), indicant el transportista, vehicle registrat (remolc o camió), i indicar el lloc de destí. El/la veterinària oficial ha de fer una revisió i una identificació del nostre animal i expedir la guia pertinent.
- ▶ Per a la tornada, cal repetir el procediment a la inversa, des del país des d'on se surt.

TAULA RECORREGUT, LLOC D'ACAMPADA I KMS.

Dia	Recorregut	Acampada	Kms.
1	LEUCATE-PORT LA NOUVELLE-MANDOURELLE	COBERT	40,9
2	DESCANS PER LA PLUJA	COBERT	
3	MANDOURELLE-TUCHAN	LLIURE	30,7
4	TUCHAN-DUILHAC	LLIURE	21,4
5	DUILHAN-PRUGNANES	LLIURE	33,7
6	PRUGNANES-LABEAU	GÎTE D'ETAPE	41,0
7	LABEAU-CAMURAC	GÎTE D'ETAPE	28,1
8	CAMURAC-MATHÉ	COBERT RUNES	32,6
9	MATHÉ-FOIX	CAMPING	33,2
10	DESCANS	CAMPING	
11	FOIX-VIA VERDA	LLIURE	15,4
12	VIA VERDA-RIMONT	LLIURE	26,1
13	RIMONT-CASTILLÓN	CAMPING	30,2
14	CASTILLÓN-PORTER D'ASPÉ	GÎTE D'ETAPE	27,1
15	PORTET D'ASPÉ-ST PE D'ARTET	PORTAL CAPELLA	29,2
16	ST PÉ-ST BERTRAND DE COMINGES	LIURE	25,1
17	ST BERTRAN-ST.LAURENT	LLIURE	30,6
17	ST LAURENT-LORTET	CHAMBRE D'HÔTES	17,6
19	LORTET-MOULIN DE SALARBUS	CAMPING	22,3
20	SALARBOUS-NEUILH	LLIURE	30,7
21	NEUILH-LOURDES-ST PÈ DE BIGORRE	LLIURE	32,6
23	SAINT PÉ-MIFAGET	LLIURE	25,5
24	MIFAGET-ARUDY	CASA	23,7
25	ARUDY-OLORON	LLIURE	31,3
26	OLORON-AREN	LLIURE	17,4
27	AREN-ASCON	LLIURE	32,5
28	ASCON-COLOROZ	GRANJA	34,2
29	COLOROZ-GALERIAKOBORDA	LLIURE	30,1
30	GALERIAKOBORDA-BIARRITZ	PARKING AUTOCARAVANES	30,0

